

بادامچیان، اسدالله، ۱۳۲۰ - ، گردآورنده .
هفت نامه و سه پاسخ / مولف [صحیح: گردآورنده]
اسدالله بادامچیان. - تهران: اندیشه ناب، ۱۳۸۲.
۱۷۲ ص.

ISBN 964-95112-0-2

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا .
عنوان دیگر: ۷ [هفت] نامه و ۳ پاسخ.
۱. ایران -- تاریخ -- جمهوری اسلامی، ۱۳۵۸ -
-- جناحهای سیاسی. ۱.۲ ایران -- سیاست و حکومت،
۱۳۷۶ - ۳. حزبهای سیاسی -- ایران. ۴. خاتمی،
محمد، ۱۳۲۲ - -- نامه ها: ۵. عسکراولادی، حبیب
الله، ۱۳۱۱ - -- نامه ها. الف. عنوان.

۹۵۵/۰۸۴.۴۵۲

DSR ۱۶۵۸/۲۵۷

۸۲-۲۶۴۱۶ م

کتابخانه ملی ایران

شناسنامه

اسم کتاب: ۷ نامه و ۳ پاسخ

مؤلف: اسدالله بادامچیان

تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول - دی ۱۳۸۲

چاپ: سازمان چاپ ۱۲۸

ناشر: اندیشه ناب

مرکز پخش:

تلفن: ۹ - ۸۳۱۱۲۸۶

صندوق پستی: ۱۱۳۶۵/۱۵۳

فهرست مطالب

نامه شماره ۱ - نامه ارسالی آقای عسگر اولادی

- ۱ - درباره کنگره سوم مشارکت
- ۲ - اوضاع جهان و منطقه و بیانیه بوش
- ۳ - راهکار در موقعیت گذار فعلی
- ۴ - حاکمیت دوگانه و بازی «انتخابی - انتصابی».
- ۵ - واکنش مردم در راهپیمایی ۲۸ تیر به بیانیه بوش «سکوت حزب مشارکت»
- ۶ - شیوه رقابت بین احزاب سیاسی هر کشور.
- ۷ - موضع حزب مشارکت در برابر آغاجری
- ۸ - خیرخواهی برای حزب مشارکت

نامه شماره ۲ - نامه اول - آقای محمدرضا خاتمی

- ۱ - خرسندی و استقبال از نامه اول.
- ۲ - پذیرش رویکرد گفتگوی صریح و مستقیم برای درک متقابل درست تر.
- ۳ - اتفاق نظر در وجود مشکلات زیاد و پیچیده.
- ۴ - از دست رفتن سریع امیدها.
- ۵ - مردمسالاری دینی که به آن محتاج هستیم.
- ۶ - اعتقاد یا عدم اعتقاد به بازنگری در اداره حکومت.

- ۷- اعمال سلیقه‌ها و رفتارها، خطر اصلی برای انقلاب، تمامیت کشور و...
- ۸- همگامی با مردم یا گام زدن در خیابان‌ها.
- ۹- درخواست بیان اعتقادات حزب مؤتلفه درباره مردم و نقش آنها در حکومت.
- ۱۰- چگونگی طرح نقد و نظر مردم درباره رفتار حکومت؟
- ۱۱- شیوه برخورد حکومت با مردم در صورت عدم تمکین آنان در برابر حکومت.
- ۱۲- آیا مردم در پذیرش حکومت مانند دین مختارند.
- ۱۳- انتخابات راهکاری برای فهم موضوع.
- ۱۴- نحوه اطلاع از آراء مردم.
- ۱۵- تأکید بر برگزاری رفراندوم در مسائل ما به اختلاف.
- ۱۶- حدود وظائف رهبری و ولایت فقیه از منظر حزب مشارکت.
- ۱۷- تأکید بر مبارزات سیاسی آقای عسگر اولادی و تجربه سیاسی ایشان.
- ۱۸- تهدید اصلی کشور، ارائه چهره‌ای خشن و غیر قانونی از دین است.
- ۱۹- حمایت از بیانات آیت الله طاهری.
- ۲۰- حفظ وحدت ملی و پیوند مستحکم بین مردم و ارکان حکومت، چاره حل دردهای کشور.
- ۲۱- وجود دو تفکر متمایز در انقلاب از نگاه حزب مشارکت.
- ۲۲- تأیید بر لغزش همگان و نیاز به نصیحت و خیرخواهی.
- ۲۳- دوری از سوء ظن در مراودات سیاسی میان جناح‌ها.

- نامه شماره ۳ - نامه دوم آقای عسگر اولادی
- ۲۴ - تشکر از پاسخ به نامه اول.
- ۲۵ - ارسال نامه‌ها جهت رفع سوء ظن‌ها و تردیدها.
- ۲۶ - نخستین اشتراک سازنده، التزام به قانون اساسی.
- ۲۷ - حاکمیت روح سکولاریستی بر اندیشه عده‌ای از اعضای مشارکت.
- ۲۸ - ترسیم یک فضای سیاه برای کشور در بیانیه کنگره سوم مشارکت.
- ۲۹ - آیا در برابر سلطه‌طلبی آمریکا فریاد زده‌اید؟
- ۳۰ - تعریف اصلاحات از دیدگاه مشارکت چیست؟
- ۳۱ - آیا مردمسالاری دینی را قبول دارید؟
- ۳۲ - تفاوت رفتارندم مورد نظر شما با رفتارندم ضد انقلاب چیست؟
- ۳۳ - تعریف «مردم» از دیدگاه مؤتلفه.
- ۳۴ - مردمسالاری یا دیکتاتوری حزبی؟
- ۳۵ - اصلاح‌طلبی و اصلاحات امریکایی.
- ۳۶ - نگرانی از خروج از حاکمیت
- ۳۷ - نادیده گرفتن بعضی از اصول قانون اساسی درباره وظایف ولایت فقیه.
- ۳۸ - اسلام ناب محمدی (ص)، خط امام، قانون اساسی، ولایت فقیه عادل و مردم، محور وحدت در ایران.
- ۳۹ - حرکت در مسیر تفکر امام، مقام معظم رهبر، شهید بهشتی و شهید مطهری.
- ۴۰ - چرا به ۸ سؤال پاسخ نداده‌اید؟
- ۴۱ - باور کنیم که آمریکا با اسلام و انقلاب اسلامی دشمنی دارد.

نامه شماره ۴ - نامه سوم - آقای عسگر اولادی

۴۲ - تشریک مساعی، هدف نامه سوم.

۴۳ - بیان مشکلات که می توان درباره هر کدام به نقاط مشترکی دست یافت.

۴۴ - دفاع از اسلام ناب محمدی.

۴۵ - تأکید بر اصلاحات اقتصادی.

۴۶ - چاره اندیشی در امور سیاسی.

۴۷ - تشریک مساعی برای حل مسائل اجتماعی.

۴۸ - صیانت از مرزهای فکری و ایدئولوژیک.

۴۹ - تلاشی برای افزایش بازدهی مثبت فرهنگی.

۵۰ - همکاری برای حل مشکلات مردم به دور از تنش زائی.

نامه شماره ۵ - نامه دوم - آقای محمدرضا خاتمی

۵۱ - پوزش از تأخیر ارادی در پاسخ به نامه

۵۲ - ارزنده بودن تعامل سیاسی برای رفع بسیاری از ابهامات.

۵۳ - هدف از نامه نگاری ما دست یابی به تعامل سازنده و اطمینان خاطر مردم.

۵۴ - دست یابی به نقطه ای مشترک.

۵۵ - دعوت به رعایت اخلاق و تقوی.

۵۶ - ادغام و خلط مفاهیم، از علل بالاگرفتن تنشها حول مفاهیم مسائل سیاسی و اجتماعی.

۵۷ - تفاوت میان سکولاریسم و سکولاریزاسیون.

۵۸ - اعتقاد حزب مشارکت به بی اعتباری و بی رمقی ارزشها در صورت

ادغام نهاد دین و دولت.

۵۹- تبیین مفهوم مصلحت.

۶۰- دینی بودن حکومت، وابسته به خواست مردم است.

۶۱- بیان بعضی از مشکلات ناشی از آمیختگی دین و دولت.

۶۲- مخالفت حزب مشارکت با دادگاه ویژه روحانیت.

۶۳- روحانیت باید با قدرت مردمی، ارکان قدرت را از انحراف باز دارد.

۶۴- تأکید بر شفافیت سه جریان.

۶۵- دین اگر توجیه گر اعمال حکومت شود، عامل بدبین شدن مردم به اصل دین است.

۶۶- سکوت در برابر ظلم، گناه کبیره است.

۶۷- رابطه با آمریکا در گرو تصمیم خرد جمعی و عمومی

۶۸- راهپیمائی حکومتی و دولتی مردود است.

۶۹- مخالف اصلاحات، منتسب به جناح شما هستند.

۷۰- تأکید مجدد بر دو بخش انتخابی و انتصابی.

۷۱- شناخت راههای گرفتاری در دام فساد، تبعیض و فقر.

۷۲- نقد پذیری مسئولین، اولین گام در شناخت معضلات.

۷۳- رفع مشکلات در گرو سه عنصر، انسان، علم و سرمایه است.

۷۴- احترام به رأی مردم، هرچند اشتباه باشد.

۷۵- بخش غیر انتخابی، مانعی در برابر مجلس و دولت.

۷۶- بی اثر کردن رأی مردم، مهمترین اهانت به آنان است.

۷۷- آیا رهبری فوق قانون اساسی است؟

۷۸- مردم، تنها محور وحدت.

۷۹- تفاوت مواضع ما با رئیس جمهور در مصادیق است.

۸۰- کشاندن پای آمریکا به رقابت‌های سیاسی، اشتباه است.

۸۱- حمایت مجدد از آغا جری.

۸۲- سند اتهام برای گروهی سیاسی درست نکنید.

۸۳- آرزوی سلامتی.

نامه شماره ۶- نامه چهارم - آقای عسگر اولادی

۸۴- کشف حقیقت، و احساس تکلیف.

۸۵- خدمت به مردم، خدمت به اسلام است.

۸۶- اتهام و پیش داوری در بیش از ۱۰ مقوله در نامه دوم.

۸۷- خلاصه کردن اصلاحات تنها در جبهه مشارکت.

۸۸- تهدید به خروج از حاکمیت از سوی جبهه مشارکت، آیا مطابق با اصول قانون اساسی است؟

۸۹- نقد فوائد جدایی دین از سیاست.

۹۰- وحی، سرچشمه اندیشه ولایت فقیه.

۹۱- مفهوم مصلحت در فقه شیعه قدمتی به اندازه تاریخ فقه دارد.

۹۲- رأی و اراده‌ای غیر از رأی و اراده خداوند تبارک در بین مردم ایران وجود ندارد.

۹۳- مردم ولی نعمت ما هستند.

۹۴- خدمت به مردم افتخار ماست.

۹۵- بنده وکیل و وصی نظام و روحانیون و دستگاه رهبری نیستیم.

۹۶- حکومت دینی بر مبنای حکومت روحانیون نیست.

۹۷- اگر سندی دارید ارائه کنید.

۹۸- پاسخ به سه انحراف.

- ۹۹ - آیا همه شرکت کنندگان در راهپیمائی‌ها، دولتی هستند؟
- ۱۰۰ - تمکین به مردم، یعنی تمکین به قانون اساسی.
- ۱۰۱ - با موضع‌گیری شفاف، راه خود را با سیاستهای فریبکارانه واشنگتن جدا کنید.
- ۱۰۲ - فرار از پاسخگویی به سئوالات مطروحه در نامه دوم به جبهه مشارکت.
- ۱۰۳ - قانون، تنها ابزار مبارزه با فساد.
- ۱۰۴ - اوضاع مملکت، آن گونه که شما می‌گوئید سیاه نیست.
- ۱۰۵ - ما خواهان ارائه کارنامه اصلاحات هستیم.
- ۱۰۶ - پاسخ تان را راجع به عملکرد خود ارائه کنید.
- ۱۰۷ - ما مفسر قانون اساسی نیستیم.
- ۱۰۸ - محور وحدت، اعتصام به حبل الله است.
- ۱۰۹ - حاکمیت دوگانه، توهم است.
- ۱۱۰ - بن بست‌ها از کبر، غرور، جبهه و... سرچشمه می‌گیرد.
- نامه شماره ۷ - نامه پنجم - آقای عسگر اولادی
- ۱۱۱ - در برابر سکولارها و متحجران، خط مشی مشترکی را در پیش گیریم.
- ۱۱۲ - بعد از سه ماه مشخص نکرده‌اید، در چه اموری با هم اشتراک دیدگاه داریم.
- ۱۱۳ - نسبت به رفع شبهات سکوت کردید.
- ۱۱۴ - چرا گفتگو در داخل را تمرین نمی‌کنید.
- ۱۱۵ - مردم، ناظر بی طرف گفتگوها.
- ۱۱۶ - تذکر مجدد، یک وظیفه.

- ۱۱۷ - جانبداری از متهمان فروش اطلاعات در کنگره مشارکت.
- ۱۱۸ - آقای عبدی، رهبر عملیاتی خروج از حاکمیت و همه پرسی.
- ۱۱۹ - از ذبح منافع و مصالح ملی بر اثر غفلتها متأسف می شویم.
- ۱۲۰ - فضای رسیدگی به پرونده‌ها را آلوده نسازید.
- ۱۲۱ - شیوه دفاع شما از آماجری، نشانگر طرفداری شما از اتهامات وی می باشد.
- ۱۲۲ - مواضع شما، موجب طمع و امید امریکا و سایر دشمنان اسلام در شما شده است.
- ۱۲۳ - به گونه‌ای موضع بگیرید که طمع دشمنان، قطع شود.
- ۱۲۴ - با مدد الهی، گامی برای حل مشکلات طاقت فرسا و رشد مردم خداجوی ایران برداریم.
- نامه شماره ۸ - نامه سوم - آقای محمدرضا خاتمی
- ۱۲۵ - رغبت اولیه برای گفتگو نیست.
- ۱۲۶ - شنیدن و اندیشیدن، مهمترین الزامات نیل به حقیقت.
- ۱۲۷ - مبنای دآوری درباره درستی کار کرد جریان‌های سیاسی، مردم هستند.
- ۱۲۸ - برای قضاوت نهایی، پرونده آقای عبدی در پیشگاه ملت مفتوح بماند.
- ۱۲۹ - اعترافات، زندان معتبر نیست.
- ۱۳۰ - قانون اساسی، ظرفیتهای مناسبی دارد.
- ۱۳۱ - دآوری را به وجدان و افکار آگاه می سپاریم.
- ۱۳۲ - مایه طمع امریکائیها، حذف سرمایه‌های انقلاب است.

- ۱۳۳ - پاسخگو نبودن با جهت‌گیری فعال سیاسی شما سازگار نیست.
- ۱۳۴ - منازعه بر سر الفاظ، واقعیت‌گریزی است.
- ۱۳۵ - کار مجلس در حیطه قانونگذاری و نظارت است.
- ۱۳۶ - اهمیت ویژه در حیطه قانونگذاری و نظارت است.
- ۱۳۷ - اهمیت ویژه‌ای بر امر توسعه سیاسی قائلیم.
- ۱۳۸ - چرا دوستانتان هیچ طرح اقتصادی ارائه نداده‌اند.
- ۱۳۹ - رفراندوم، روشن‌گر بسیاری از مسائل است.
- ۱۴۰ - قتل‌های زنجیره‌ای لکه ننگی بر دامن نظام.
- ۱۴۱ - موافقت یا عدم موافقت خود را درباره تشریک مساعی در سه موضوع مطرح شده اعلام کنید.
- نامه شماره ۹ - نامه ششم - آقای عسگر اولادی
- ۱۴۲ - مسیر روشنگرانه را به سلامت طی کنیم.
- ۱۴۳ - از تلخی‌ها بکاهیم.
- ۱۴۴ - سخن از تشریک مساعی، باعث خوشحالی ماست.
- ۱۴۵ - مجلس نمی‌تواند مغایر قانون اساسی، همه‌پرسی تجویز کند.
- ۱۴۶ - گزارش نحوه هزینه بودجه نهادهای مختلف در دیوان محاسبات موجود است.
- ۱۴۷ - آیا مردم نباید از گزارش راجع به قراردادهای نفتی اطلاع یابند.
- ۱۴۸ - هرگونه نظارت بر نهادهای خارج از دولت و مجلس را قبول دارم.
- ۱۴۹ - هم قفل و هم کلید تحقیق درباره علل و عوامل قتل‌های زنجیره‌ای در دست شماست.
- ۱۵۰ - چرا پرونده ترور آقای حجابیان شاکی خصوصی نداشت.

۱۵۱ - داوری مردم را هر چه بوده، پذیرفته ایم.

۱۵۲ - ندای شوم جدای دین از سیاست، برخلاف مبانی فکری امام (ره) است.

۱۵۳ - مفهوم آزادی اندیشه و مردمسالاری در نگاه شما چیست؟

۱۵۴ - اعتبار رأی مردم در چهار چوب اسلام، قانون اساسی و خط امام است.

۱۵۵ - سرکوب نقد دلسوزانه دیگران به نام مخالفت با مردم، روا نیست.

۱۵۶ - هر وقت اراده کنید، می توانید چند روزنامه منتشر کنید.

۱۵۷ - جانمان را در زلال اندیشه های ناب امام (ره) شستشو دهیم.

۱۵۸ - این انقلاب آرمانی است و برنامه های جهانی دارد.

نامه شماره ۱۰ - نامه هفتم - آقای عسگر اولادی

۱۵۹ - آشنایی با حقایق و توقعات جدید جامعه.

۱۶۰ - اهم مطالب ۶ نامه گذشته.

۱۶۱ - شرایط نگارش نامه هفتم.

۱۶۲ - چرا این نعمت عظیم را با بگو مگوهای بی ریشه کفران کنیم.

۱۶۳ - آیا برای رفع نقص محدودی از پیامها، کل پیام را باید نقض کرد؟

۱۶۴ - پیشنهاد شما برای بهره گیری از فرصتها چیست؟

۱۶۵ - چرا لحن شما در سخن گفتن با مردم از سالهای گذشته فاصله یافته است؟

۱۶۶ - چرا دوستان شما چهره نظام را سیاه جلوه می دهند.

۱۶۷ - بگونه ای سخن بگوئید که زبیده شماست.

۱۶۸ - فضای سیاسی کشور را تلطیف کنیم.

بسم الله الرحمن الرحيم

اشاره

جمعیت مؤتلفه اسلامی با آغاز شکل‌گیری نهضت امام خمینی (ره) از نخستین سالهای دهه چهل به ابتکار و توصیه رهبر نهضت اسلامی در صحنه سیاسی تاریخ معاصر ظاهر و منشاء خدمات زیادی به انقلاب اسلامی شد، جمعیت مؤتلفه اسلامی در متن رویدادهای سالهای ۴۱ و ۴۲ قرار داشت و در ایام خوف و خطر پنجه در پنجه استبداد پهلوی انداخت و شکنجه سیاهچالهای خشن‌ترین دیکتاتوری که تحت حمایت و سلطه آمریکا بود را به جان خرید. ۱۵ خرداد ۴۲ که بدون شک نقطه عطفی در تاریخ انقلاب اسلامی است فراز برجسته‌ای از کار سازماندهی و برنامه ریزی این تشکل را ثبت کرده است و مورخان معاصر در ثبت وقایع آن روزها از فداکاری‌های مردمی و انقلابی مؤتلفه اسلامی فراوان یاد کرده‌اند.

مجازات انقلابی حسنعلی منصور نخست وزیر شاه به جرم اهانت به مرجعیت و به مجلس بردن ننگین‌ترین لایحه در دولت و مجلس پس از انقلاب مشروطیت (لایحه کاپیتولاسیون)، نام مؤتلفه اسلامی و کارهای اصولی این جمعیت را بر سر زبانها انداخت.

شهید صادق امانی، شهید صفار هرنندی، شهید محمد بخارایی،

شهید مرتضی نیک نژاد اولین کسانی بودند که با شهادت خود فصل جدیدی از مبارزات را در پیش روی ملت گشودند و طلیعه داران راهی شدند که به طور طبیعی منجر به پیروزی انقلاب اسلامی شد.

از آن زمان نام دو تن در زندان و محافل انقلابی در ارتباط با رهبری جمعیت مؤتلفه اسلامی بر سر زبانها بود. حبیب الله عسگر اولادی و مهدی عراقی! مردم آنها را مبارزان راه حق، عدالت و آزادی می دانستند.

جایگاه این دو در نزد علما و انقلابیون نهضت اسلامی و به ویژه نزد امام خمینی (ره) بسیار والا بود و علاقه امام (ره) به این دو به عنوان دو سرباز فداکار اسلام و انقلاب بر کسی پوشیده نیست.

مهدی عراقی در نخستین روزهای انقلاب در حالیکه کمتر از ۲۰۰ روز از پیروزی انقلاب اسلامی می گذشت در شهریور سال ۵۸، با آغوش باز پذیرای شهادت شد و به دیار حق و به مقام عند ربهم یرزقون رسید. امام خمینی (ره) به مناسبت شهادت وی فرمود: برای او مردن در رختخواب کوچک بود او به تنهایی بیست نفر بود. (صحیفه نور جلد ۸ صفحه ۲۷۹).

پس از پیروزی انقلاب با تأسیس حزب جمهوری اسلامی مؤتلفه اسلامی بنا به صلاحدید امام و مرحوم شهید بهشتی جزو مجموعه هایی بود که به این حزب خدائی پیوست. پس از متوقف شدن فعالیت حزب با اذن امام فعالیت مستقل خود را دنبال کرد.

بار تداوم حرکت مؤتلفه اسلامی در سالهای پس از توقف حزب جمهوری اسلامی بیش از همه بر عهده آقای حبیب الله عسگر اولادی از بنیانگذاران اولیه این تشکل الهی بود.

وی مدیریت جمعیت را با برگزاری ۶ کنگره در سالهای ۷۰ و ۷۲، ۷۴، ۷۶، ۷۸، ۸۰ به عهده دارد و در تمام این کنگره‌ها از سوی اعضاء به عنوان دبیر کل جمعیت انتخاب شده است.

آقای عسگر اولادی دبیر کل جمعیت مؤتلفه اسلامی در مرداد سال ۸۱ دست به ابتکار جالبی در تاریخ تعامل و گفتگوی احزاب سیاسی در ایران زد و آن ارسال نامه‌ای به محمدرضا خاتمی دبیر کل حزب جبهه مشارکت اسلامی ایران بود.

تاریخ صد ساله ایران از مشروطیت تا کنون شاهد گفتگوهای بسیاری بین رهبران سیاسی احزاب و گروه‌ها و نیز شخصیت‌های سیاسی بوده است. اما این گفتگوها سه ویژگی «مستقیم»، «رو در رو» و «مکتوب» را نداشته است.

این گفتگو در شرایطی رخ داد که تقریباً پس از دوم خرداد ۷۶ فضای غبار آلود در صحنه سیاسی کشور پدید آمد و پرسشهایی به منظور تشویش اذهان عمومی و نیز به زیر سوال بردن مبانی انقلاب و به جان هم انداختن دوستان انقلاب مطرح می‌شد و هیچگاه پاسخ مستقیم خود را پیدا نمی‌کرد.

نامه نگاریهای دو حزب مشارکت و مؤتلفه اسلامی سهم بزرگی در شفاف سازی روشنگری و بازنمایی حقایق مطرح در انقلاب و نیز تلطیف فضای رقابت سیاسی در داخل بود.

خوابگاههای فکری، دیدگاههای معرفتی و معانی ارزشی دو طرف مورد واکاوی قرار گرفت و مجال و فرصت طرح پیدا کرد که متأسفانه با توقف یکسویه آن استمرار نیافت.

به دلیل اهمیت این موضوع نامه‌های مذکور خیلی سریع در محافل

سیاسی داخل و خارج کشور مطرح شد و مورد توجه مردم، احزاب و گروه‌ها و نخبگان سیاسی جامعه قرار گرفت. این نامه‌ها تصویری از دیدگاه‌های دو طرف را بدون واسطه به نمایش گذاشت.

و کسانی که مفروضات ذهنی خود را در قضاوت‌ها از منابعی دیگر اخذ می‌کردند به تصحیح قضاوت خود پرداختند آقای عسگر اولادی در خصوص فلسفه این نامه نگاری‌ها می‌گوید: نامه اول را با هدف گشودن باب گفتگو و تعامل، نامه دوم را با هدف رسیدن تفاهم و وفاق و نامه سوم را برای رسیدن به فهم مشترک برای خدمت به مردم و تشریک مساعی برای حل معضلات و مشکلات جامعه نوشتم.

جمعاً آقای عسگر اولادی ۷ نامه به دبیر کل حزب مشارکت آقای محمد رضا خاتمی ارسال کرد و تنها به سه نامه او پاسخ داده شد.

در نامه‌های مبادله شده خواستگاه‌های فکری دو طرف، میزان حساسیت آنها به اسلام، انقلاب، مبانی نظام و فلسفه سیاسی امام مشهود است و نیازی به تحلیل ندارد.

پرسشهای مطرح شده و پاسخهای داده شده آنقدر گویا است که تصویری از علل و منشاء و فلسفه رقابت را به خوبی بدست می‌دهد.

متأسفانه حزب مشارکت نتوانست و یا نخواست که مردم از طریق این نامه‌ها، به نظرات واقعی آنها آگاهی یابند و نامه نگاری را ادامه نداد.

در ۱۸ تیرماه سال ۸۲ حجة الاسلام و المسلمین خوئینی‌ها از اعضای مجمع روحانیون مبارز طی سخنانی در جمع اعضای انجمن اسلامی دانشگاه تهران گفت باب گفتگو و تعامل را باید بازگذاشت و به آن توصیه کرد و گفت: ما و شما باید به این وادی وارد شویم.

آقای عسگر اولادی با بهره‌گیری از این امکان با استقبال از چنین فرصتی یا توجه به اینکه باب گفتگو با مشارکتی‌ها را بسته می‌دید، نامه‌ای خطاب به آقای خوئینی‌ها ارسال کرد و مباحث مطرح در آن ۷ نامه را در نامه جدید دنبال نمود. متأسفانه این نامه هم تا زمان چاپ این مجموعه پاسخی نداشت.

مرکز سیاسی جمعیت مؤتلفه اسلامی نظر به اهمیت این نامه‌ها آن‌ها را در مجموعه‌ای گرد آورد تا آیندگان که می‌خواهند بخشی از تاریخ فکری و منازعات سیاسی را بررسی کنند با رجوع به آن تصویری واقعی از گفتگوهای انتقادی را در دست داشته باشند. امید است تاریخ قضاوت نهایی خود را در صحت آنچه ادعا شده است به خوبی برای عبرت آیندگان ثبت نماید.

و این مجموعه برای دانشجویان و دانش‌پژوهان و پژوهشگران و سیاست‌گزاران صحنه اجتماع بتواند در امر تحقیق و موضع‌یابی، و دیدگاه‌های تشکلی و شخصیت‌های سیاسی در این سالها منبع تأمل و استفاده دائم باشد.